

مجموعه داستانهای کوتاه با محوریت توکل:

❦ من + خدا = توکل ❦

نویسنده:

سید احمد موسوی

کتابخانه ملی و اسنادخانه ایران

سرشناسه	موسوی، سیداحمد، ۱۳۶۰-
عنوان و نام پدیدآور	من + خدا = توکل / نویسنده سیداحمد موسوی.
مشخصات نشر	مشهد: قلم آذین رضا، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	۵۰ ص. ۱۷×۱۱.۴ سم.
شابک	978-600-97863-1-2
وضعیت فهرست نویسی	فیا:
یادداشت	بالای عنوان: مجموعه داستانهای کوتاه با محوریت توکل.
یادداشت	کتابنامه به صورت زیر نویس.
عنوان دیگر	مجموعه داستانهای کوتاه با محوریت توکل.
موضوع	داستانهای کوتاه فارسی -- قرن ۱۴
موضوع	Short stories, Persian -- 20th century
رده بندی کتبی	PIR۸۱۲۳ ۱۳۹۶ م ۴۵۲۴۲۴/و
رده بندی دیویدی	۸۴۳/۶۲
شماره کتابخانه ملی	۵۰۶۴۱۹۱

انتشارات قلم آذین رضا (اصغری)

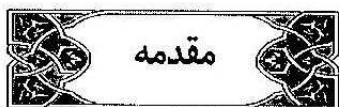
مشهد مقدس : خیابان آیت ا... بهجت ۲، جنبه کتاب
تلفن: ۳۲۲۵۵۳۹۰ - ۳۲۲۳۸۲۹۴ - ۰۱۵۸۹۲۶۵۸۶

نام کتاب: مجموعه داستانهای کوتاه با محوریت توکل: من + خدا = توکل
مؤلف: سید احمد موسوی
ارتباط با مؤلف: ۰۹۱۵۸۹۲۶۵۸۶
ویراستار: میثم محتاجی - سید حسین موسوی
ناشر: انتشارات قلم آذین رضا
قطع: پالتویی
چاپ: اول ۱۳۹۶
شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه
طراحی و صفحه آرایی: علی محمودی
قیمت: ۵۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۷۸۶۳-۱-۲

فهرست مطالب

۷	مقدمه
۷	توکل
۱۱	خطر نداشتن توکل
۱۱	درباره کتاب
۱۲	لام آخر
۱۳	توکل چیز - بسته
۱۸	سعید
۲۰	عمو محمود
۲۲	توکل، تفکر
۲۴	ترس فلج کننده
۲۷	دیپلم
۳۱	گواهینامه
۳۴	دعای حاج آقا
۳۹	خاصیت خدا
۴۳	تسبیح
۴۶	آهو و انسان

مقدمه

در آغاز بر خود لازم می‌دانم از خداوند سپاسگزاری کنم که قلم را آفرید و مرا به نعمت استفاده از قلم مفتخر گردانید.

توکل

توکل در لغت به معنای تکیه کردن، اعتماد به کسی و اعتراف به عجز و ناتوانی خود است.^۱ و در اصطلاح، توکل یعنی اعتماد کردن به آنچه نزد خداست و نومیثدی از آنچه در دست دیگران است. از معانی دیگر اینکه، توکل در حقیقت نوعی پهنه شدن به خداوند است و انسان متوکل، خدا را به منزله وکیل رمی‌گزیند تا به صلابت روحی و روانی دست یابد.

توکل واژه‌ای عربی از ماده (و ک ر) است که به معنی وکیل قرار دادن می‌باشد؛ یعنی شما کارهای خود را انجام می‌دهی و خداوند به نیابت از شما عهد و پیمان می‌شود.

در بحث توکل، برداشت‌های نادرست لفظی و معنایی زیادی شده است؛ برای نمونه گاهی توکل به معنای داشتن شخصیتی منفعل آمده و گاهی هم به شجاعت بیش از حد و نداشتن مشورت و برنامه‌ریزی برای زندگی معنا شده که هر دو تعبیر، به طور کامل بر خلاف آموزه‌های دینی است.

۱. ابن منظور، لسان العرب، ج ۱۵، ص ۲۸۷؛ راغب اصفهانی، مفردات، ص ۳۹۷ و ۵۳۱؛ لغت‌نامه دهخدا، مدخل توکل.

گاهی هم در تعریف توکل زیاده‌روی شده، چنانکه استفاده نکردن از ابزار و وسیله را نشان توکل می‌دانیم و می‌گوییم خدا خودش درست می‌کند و نیازی نیست از فلان شخص یا فلان وسیله استفاده کنیم؛ در حالی که دنیای ما، دنیای اسباب و وسیله‌ها است و خواست خداوند بر این قرار گرفته که همهٔ امور بر پایهٔ نظم و از روش طبیعی، با اسباب و مرءهٔ خودش انجام گیرد؛ مانند به دست آوردن تندرستی که نیاز به مشورت با پزشک دارد؛ یا به دست آوردن مدرک تحصیلی نیازمند شاگردی نزد استادان فن است؛ نیز ثروتمند شدن که به کار و تلاش و مشورت با کارشناسان مسائل مالی بستگی است؛ اما افراط سبب می‌شود، شخص گمان کند برای به دست آوردن آن‌ها (تندرستی و مدرک و ثروت) تنها توکل بر خداست و به سوی اسباب نرود. از سوی دیگر تفریط باعث می‌شود که افریدگان خداوند را همه کاره بدانیم و از سبب‌ساز اصلی که خداوند است، غافل شویم.

توکل از دیدگاه اسلام یعنی استیاده از اسباب و ابزار برای رسیدن به هدف، با علم به اینکه سبب‌ساز اصلی خداوند است و هیچ اتفاقی صورت نمی‌پذیرد مگر به خواست او و هیچ موجودی، قدرتی از آن خود ندارد؛ و اعتراف به جاری بودن خواست حضرت حق در همهٔ امور زندگی؛ مانند اینکه خداوند خواست تا فلانی سر راهم قرار گیرد یا خواست خدا بود که فلانی گره مالی‌ام را بگشاید. به بیان علمی، توکل یعنی اینکه قدرت اسباب را در طول قدرت خداوند بدانیم نه در عرض آن.

توکل یعنی خود را ره‌ساختن؛ همچون برگی در

آغوش باد یا تکه چوبی شناور بر آب؛ یعنی پس از انجام وظیفه، دلواپس نتیجه نباشیم و خیالمان از هو فکری تهی باشد تا سری آسوده بر بالین گذاشته و دلگرم از حضور خداوند و ولایت او بر همه امور، بیاساییم.

برای نمونه در حالی که توانمندی‌های زیادی داریم و وظایف خود را به طور کامل و پس از مشورت با اهل فن انجام داده‌ایم، اگر شاهد نتایج خوبی نباشیم، پذیرفتن نتیجه و حفظ آرامش همان توکل است.

همیشه این پرسش در ذهنم بود که اگر خداوند بیش از توان ما، قدرت سازنده‌ها تکلیف نکرده پس چرا در دنیایی که به امر بکونی خداوند آفریده شده و جایگاهی برای زندگی انسان‌ها گردیده، این قدر زندگی سخت و دشوار است؛ چرا بیماری‌های روحی و جسمی مانند زخم معده، اعتیاد و بدخوابی که ناشی از فشارهای زندگی است در بین مردم شیوع دارد، همیشه به دنبال جواب بودم تا اینکه پاسخ را در بحث توکل جستجو کردم و دریافتم که بیشتر درگیری‌های فکری و جسمی خارج از طایفه انسان، مربوط به انجام وظیفه نیست؛ بلکه عامل به وجود آمدن این دشواری‌ها، درگیر شدن انسان‌ها با نتایج است؛ برای رساندن کامل مطلب بهتر است مثالی بزنم:

فرض کنید هر فردی قرار است دو کیسه را در تمام طول زندگی خود حمل کند؛ یکی نود کیلوگرم و دیگری ده کیلوگرم؛ کیسه نود کیلویی همان نتیجه است که نیاز نیست انسان آن را بردارد و باید به خداوند سپرده شود و

کیسه ده کیلویی وظیفه است که برداشتنش آن قدر سخت نیست که سبب کسالت روحی و جسمی شود.

کسی که توکل دارد تنها کیسه ده کیلویی را حمل می‌کند؛ در نتیجه، چنین شخصی همیشه با نشاط و پر انرژی است و این به معنی مُنفعِل بودن و تنبلی کردن یا مشورت نکردن و نداشتن برنامه‌ریزی در زندگی نیست؛ آنچه سبب بیماری‌های روحی روانی و جسمی، پیری زودرس، شکستگی زودتر از موعد می‌شود، برداشتن کیسهٔ نتیجه است که انسان متوکل مسئول برداشتنش نیست و با هوشمندی حمل آن را به خداوند واگذار می‌کند. این شیر، زندگی، برکت‌های زیادی به همراه دارد؛ از جمله داشتن آرامش، نداشتن استرس و داشتن امنیت فکری. توکل پیمان بین انسان و پروردگارش نیست؛ بلکه عهدي است بین انسان و خودش، تا شرایط جسمی و روحی و روانی‌اش بهبود یابد.

انسانی که توکل دارد، برای رسیدن به نتیجه دلخواه تلاش می‌کند اما دچار کشمکش نمی‌شود، دست به هر کاری نمی‌زند یا به اصطلاح عامیانه، خود را به دیوار دیوار نمی‌زند.

در نگاهی کلی، توکل یعنی پشت‌گرم بودن؛ نترسیدن؛ محکم قدم برداشتن؛ آرامش؛ نجنبیدن با خود؛ یعنی انجام وظیفه و نداشتن نگرانی برای نتیجه؛ یعنی کوله بار سنگین نتیجه را به زمین گذاشتن؛ خواب راحت داشتن؛ نداشتن استرس؛ یعنی خداحافظ زخم معده و بیماری‌های روانی؛ یعنی از یادبردن عصبانیت‌های نا به جا.

خطر نداشتن توکل:

واگذار نکردن نتیجه به خداوند، سبب ایجاد استرس و اشتغال فکری زیاد شده که این دو، مانع داشتن تمرکز است؛ انسانی که نمی‌تواند تمرکز داشته باشد، محاسبات نادرستی خواهد داشت؛ و بدون داشتن محاسبات درست و داده‌های متوازن و متعادل، صدور دستورهای مفید و صحیح از مغز غیر ممکن است؛ با وجود چنین شرایطی، موفقیت تبدیل به رؤیا گردیده و چنین انسانی محکوم به شکست است.

درباره کتاب

در این جزوه کتاب شامل یازده داستان است، کوشیده‌ام تا از نکته‌های تجربی آمیخته با مطالب مذهبی استفاده شود و توکل به زبانی غیر از مغلقه‌گونه‌های علمی بیان گردد. به‌منظور ایجاد ارتباط سریع و آسان با مخاطب، زبان داستان‌ها، محاوره‌ای و جمله‌ها - شیوه شکسته‌نویسی است.

آماده‌سازی این جزوه بیش از هجده ماه زمان برده است و سعی شده، مطالب طوری کنار هم چیده شود که اگر مخاطب با دقت کتاب را مطالعه کند، بینش درستی از توکل به‌دست‌آورد؛ برای رسیدن به همین مقصود، از زوایای مختلفی به مسئله توجه شده و در زمان نقد و بررسی از افرادی با دیدگاه‌ها و شرایط زندگی متفاوت استفاده شده است.